

at det skulde være Arbejdsgiveren, som søger Arbejdere, uvedkommende at faa Oplysning om, hvilke Arbejdere der overhovedet er til Disposition, om bestemte Arbejdere i Øjeblikket er ledige, for hvilke han ganske særlig har Brug. Jeg kan ikke skønne, at denne Oplysning er den arbejdsøgende Arbejdsgiver uvedkommende. Men det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen er vist ikke uvidende om, at man, hvis det havde været muligt at naa til en Enighed om Lovforslaget, var villig til at fratage denne Bestemmelse, ihvor ønskelig man, end fra forskellig Side maatte finde Gennemførelsen af en Bestemmelse som den, jeg her har nævnt.

Det, som vi her i dette høje Ting saa stærkt beskæftigede os med under Lovforslagets tidligere Behandlinger, var hele Organisationspørgsmaalet, at der kommer en Embedsmand til paa Statens Vegne at lede Arbejdsløshedsforsikringen, hvad Tilsynet angaar, og Arbejdsanvisningen; det vendte man sig imod med den største Voldsomhed. Jeg maa sige, at til dette har man hørt forholdsvis lidt under Sagens videre Gang efter dens Behandling i dette høje Ting. Nu hører jeg det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen udtrykkelig udtale, at naar man vendte sig mod det, var det, fordi man opfattede Hensigten med disse Bestemmelser alene som denne at henrette, som det ærede Medlem udtrykte sig, Frøken Clara Black som Kasernes tilsynshavende. Jeg skal ikke give noget Bidrag til Indblanding af bestemte Personers Navne eller bestemte Embedsmænds Navne i denne Forhandling. Frøken Clara Black har utvivlsomt med stor social Forstaaelse og megen Energi kastet sig ind i det embedsmæssige Arbejde, som var hende paalagt. Jeg føler mig ikke overbevist om, at hun ved alle Lejligheder i sine Afgørelser blev indenfor den Ramme, som ved Arbejdsløshedslovgivningen var lagt, jeg føler mig ikke sikker paa, at hendes varme sociale Følelse ikke nu og da bragte hende til at gaa udenfor disse Rammer; jeg ønsker at yde hendes redelige Villie og hendes betydelige Arbejde al Anerkendelse ved denne Lejlighed. Men jeg maa ganske bestemt afvise Paastanden om, at det skulde være et Ønske om hendes Fjernelse fra den Embedsstilling, hun hidtil har indtaget, som har bragt mig til at stille Forslag om en saadan Samvirken, hvad den øverste Ledelse angaar, imellem Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningen. Jeg har her ved første Behandling af Lovforslaget ganske klart tilkendegivet, hvad Hensigten var hermed, og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og dem, der deler hans Opfattelse,

beder jeg om, saa længe de ikke har Bevis for det modsatte, at gaa ud fra, at min Angivelse af Motiverne for de Bestemmelser i Loven, som angaar Ændringen i Tilsynet, er i Overensstemmelse med det faktiske.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har paa ny været inde paa Mindstelønsbestemmelserne og hævdede, at nu kunde disse Bestemmelser anvendes i Lønkampen mod Arbejderne. Jeg har ved første Behandling, ved anden Behandling og ved tredje Behandling her i dette høje Ting ligesom ved de forskellige Behandlinger i Landstinget redegjort for, hvad der laa i Ordet „Mindsteløn“, og man har i Tilknytning til denne Redegørelse haft Ændringsforslag udformet baade i dette høje Ting og i det andet høje Ting, som var Udtryk for denne min Opfattelse, og som vil blive lagt til Grund ved Afgørelse af Uoverensstemmelser mellem Parterne med Hensyn til dette Ords Forstaaelse. Naar det ikke er lykkedes at lovfæste denne Definition her, skyldes det, at navnlig det ene Oppositionsparti, Socialdemokratiet, ganske afgjort ikke vilde gaa ind paa, at Bestemmelser af den Art kom til at angaa Arbejde, som overtoges af den vedkommende Arbejder paa den samme Arbejdsplads, men stadig stillede sig paa det Standpunkt, at der maatte kun være Tale om at bringe saadanne Bestemmelser til Anvendelse, hvor Talen var om anvist Arbejde. Jeg vil hævde, at saaledes som man har fortolket de hidtil i Arbejdsløshedskasseloven staaende Bestemmelser, har Arbejdsløshedskasserne ikke været neutrale i Lønkampen. Det, jeg har ønsket gennem det Forslag, jeg har stillet, er at bidrage til en større Neutralitet i den kommende Tid, og jeg haaber ogsaa, det skal lykkes.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard talte igen om det Lag af Arbejdsgivere, der beskæftiger forholdsvis faa Arbejdere, og som ikke kunde antages at yde noget som helst Bidrag til Arbejdsløsheden og derfor ogsaa skulde fritages for at yde til Arbejdsløshedsfonden; og det ærede Medlem føjede nu til, at naar de ikke blev fritaget for dette Bidrag, saa betød dette, at der blev lagt en Særskat paa de vedkommende. Jeg forstaaer ikke rigtig, at man kan fremsætte en saadan Udtalelse, naar Talen her er om at lægge en Ydelse paa samtlige Arbejdsgivere i dette Land, der beskæftiger Arbejdere, der ikke enten udelukkende er knyttet til huslig Gerning eller er fæstet paa en vis Tid. Jeg forstaaer ikke rigtig, at det ærede Medlem kan fremsætte en saadan Betragtning, og det har da ogsaa været Stillingen saavel i